

Cuprins

Introducere.....	7
Capitolul I. „Lumină de la răsărit”. Tranziția. 1945-1947.....	17
<i>Zorii unei lumi noi</i>	17
<i>Amurgul ilegaliștilor</i>	21
<i>Vocile poporului !</i>	27
Documente	33
Capitolul II. Puterea populară.....	61
<i>Dinamica luptei de clasă</i>	61
<i>Începutul numărătorii</i>	64
<i>Formalism, birocratism, stagnare</i>	69
<i>Rapoartele dezghețului</i>	75
Documente	80
Capitolul III. Separarea sufletelor	117
<i>Oameni mici și necăjiți</i>	119
<i>Denunțurile</i>	129
<i>„Nu vrem colhoz ! ”</i>	134
Documente	137
Capitolul IV. Corespondenții voluntari	221
<i>„Ne scriu cititorii”</i>	221
<i>Pe urmele unei scrisori</i>	225
<i>Mișcarea inovatorilor</i>	234
<i>„Trandafiri galbeni și buline mov”</i>	240
Documente	244
Capitolul V. Spovedaniile celor învinși.....	263
<i>Ștefan Foriș și nebuloasele conspirativității</i>	263
<i>Un lider incomod : Lucrețiu Pătrășcanu</i>	267
<i>Aruncarea „balastului” : (1948-1950)</i>	271
<i>Căința „idolilor” : Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu</i>	283
<i>Dispute interpartinice</i>	294
<i>Loialiștii</i>	300
Documente	304
Concluzii	431
<i>Bibliografie</i>	437

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc
Str. Alecu Russo, nr. 13-19, et. V, ap. 11, sector 2, București, România
Tel. +40213167565; +40213167557
Fax +40213167552
www.iiccmer.ro
E-mail: office@iiccmer.ro

© 2013 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © Pretoperola/Dreamstime.com

www.polirom.ro

Editura POLIROM

Iași, B-dul Carol I nr. 4; P.O. BOX 266, 700506
București, Splaiul Unirii nr. 6, bl. B3A, sc. 1, et. 1,
sector 4, 040031, O.P. 53, C.P. 15-728

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

Guvernați și guvernanți: scrisori către putere: 1945-1965 / Mioara Anton, Laurențiu Constantiniu (ed.). – Iași: Polirom, 2013

ISBN print: 978-973-46-4289-2

ISBN ePub: 978-973-46-4476-6

ISBN PDF: 978-973-46-4477-3

I. Anton, Mioara (ed.)

II. Constantiniu, Laurențiu (ed.)

94(498)"1945/1965"

Printed in ROMANIA

Mioara Anton
Laurențiu Constantiniu
(editori)

**GUVERNĂȚI
ȘI
GUVERNANȚI**
**Scrisori către putere
1945-1965**

POLIROM
2013

24. 3 iunie 1952. *Denunțul lui Cziment Herman împotriva lui Ioan Vințe*

Către tov. Gheorghe-Gheorghiu-Dej
Președintele Consiliului de Miniștri
Secretar General al CC PMR
București

Cluj la 3 Iunie 1952

Țin de datoria mea, ca membru de partid să Vă aduc la cunoștință, că în anul 1934 când am fost condamnat de Tribunalul Cluj, au fost dus trei MDSz-isti¹ cari au fost condamnați la câte un an închisoare. Unul tov. Vincze Ioan altul tov. Maier Vasile și tov. Sera Zoltan. Sera Zoltan lucrează în prezent în Comitetul Central a Republicii Populare Maghiare.

Ceace Vă aduc la cunoștință o poate confirma și tov. Nevtelen Iosif activist la PMR Oradea, Schwarc Iosif Cluj Uzinele Herbak Ianos, Illyés Iosif Cluj Str. 6 Martie nr. 27.

Am fost închiși într-o celulă de 16 oameni, din partea partidului am primit instrucțiuni într-un vas cu fund dublu, despre care lucru au știut numai eu, soția și fata mea cari mi-au adus mâncarea. Cu ocazia unui vorbitoriu când am primit vasul de mai sus, am primit o scrisoare de la Partid în care am primit instrucțiuni de a organiza în celula partidului, și să organizez în această și pe tov. Vincze și Maier.

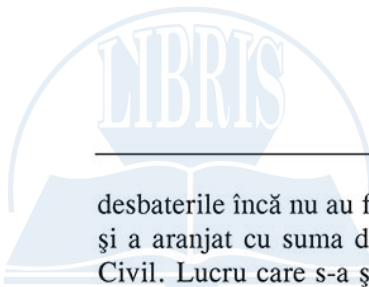
Am stat de vorbă cu Vincze Ioan și i-am spus instrucțiunile primite. Întrebându-mă cum am primit aceste instrucțiuni i-am răspuns că printr-o scrisoare. La întrebarea prin cine am primit scrisoarea am răspuns că nu are importanță, aci este scrisoarea. După cetirii scrisoare am cerut-o înapoi însă m-a rugat să io las ca s-o studieze. I-am dat scrisoarea și i-am cerut ca seara s-ami înapoieze scrisoarea. În același timp Vincze Ioan a fost chemat la un vorbitor având scrisoarea primită asupra sine. La vorbitor dânsul a primit o scrisoare de dragoste dela o tovarășă de lucru care a fost observat de un gardian și un ofițer. Tov. Vincze a fost dus în birou și a primit dispozițiuni de a goli toate buzunarele. Dânsul a golit toate buzunarele scoțând și scrisoarea primită de la Partid. Întrebându-l ca de unde are aceasta scrisoare a răspuns că a primito de la mine. Imediat am fost adus și eu în birou și am fost întrebat de unde am primit scrisoarea. Eu am răspuns că nu am primit nici o scrisoare și nu știu despre nimic. Vincze Ioan a afirmat însă că a primit scrisoarea dela mine. Eu am negat pe mai departe că nu cunosc scrisoarea când am fost pus să scriu ca să vadă dacă scrisul nu este unul și același. La aceste am spus că probabil dânsi au scris scrisoarea și acum vor să pună vină pe mine. Din cauzele de mai sus am fost pedepsiți interzicându-ne plimbările zilnice, băile de dimineață și vorbitoarele.

Am putut convinge pe ceilalți tovarăși că așa ușor nu părăsim redimul² și am anunțat maiorului cu o delegație compusă din 3 persoane că dacă nu ne redă drepturile adică regimul închisorii, vom începe un straic de foamete. Despre aceste lucruri au fost înștiințate și soția me[a] prin vorbitor.

În ziua următoare a venit căpitanul la noi și a spus că ne redă drepturile însă la încă o întâmplare ca cea de mai sus ni se va lua toate drepturile. Tot în același timp ne-au pregătit pentru plecare și în ziua următoare am fost transportați la Doftana, cu toate că

1. Membri ai Uniunii Oamenilor Muncii Maghiari din România (MADOSZ), organizație de masă, creată în august 1934 (n. ed.).

2. Regimul (n. ed.).

desbaterile încă nu au fost terminate. Vincze Ioan a știut că Vom fi transportați la Doftana și a aranjat cu suma de 10.000 lei ca el să rămână pe loc și să fie predat Tribunalului Civil. Lucru care s-a și întâmplat.

După 4 săptămâni am fost dus la Cluj în legătură cu procesul Minszki ca martor când m-am întâlnit cu dânsul și i-am spus că este un nemernic. El a râs la aceste și a spus fiecare să facă așa cum poate și cum e mai bine. O asemenea declarație am dat deja când a fost Ministru Forestier însă se vede că declarația nu a ajuns la locul competent.

Rog pe tovarășul să cerceteze cele de mai sus deoarece în partidul nostru putem păși numai pe o cale dreaptă fără nici o oportunitate.

Eu care din anul 1919 sunt membrul partidului nostru nici odată nu mi-am trădat Partidul, pentru că Partidul m-a învățat că putem merge înainte numai pe drum drept și cinstit. În prezent sunt la Coop[erativa]. Lemn și Mobile Cluj Resp[onsabil]. de Cadre și cer ca tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej să analizeze cele de mai sus în mod bolșevic deoarece în prezent tov. Vincze deține un post mare și de mare răspundere. Mă simt obligat de a Vă aduce la cunoștință cele de mai sus și Vă stau la dispozițiune ori când pentru orice lămurir necuprinse în această scrisoare.

(ss) Cziment Herman

Cluj la 3 Iunie 1952

ANIC, Fond CC al PMR, Secția Cancelarie, dosar 170/1952, ff. 1-2.

25. 5 august 1952. Denunțul Aurorei Nini, funcționară la Comitetul pentru Învățământul Superior, împotriva directorului general al Treburilor Consiliului de Miniștri, Petre Belle

Tovarășe Gheorghiu-Dej,

Mă numesc Nini Aurora membră de partid din 1946, făcând parte din Organizația de Bază a Comitetului pentru Învățământul Superior și ducându-mi munca profesională în cadrul Biroului Special al susamintitei instituții. Încă de mult timp mă frământă o problemă și care s-a accentuat odată cu dezbaterile documentelor de partid, a demascării clicei deviatorilor de dreapta din partidul nostru, când conștiința fiecărui membru de partid atașat și devotat cauzei clasei muncitoare a fost trezită, când fiecăruia i s-a luat de pe ochi vălul care-l ținea în semiobscuritatea unei vederi clare și sănătoase.

Ceiece mă frământă pe mine este o problemă de o importanță mare politică și de Stat. Este cazul tov. Belle Petre, Directorul General al Treburilor Consiliului de Miniștri.

După orientarea mea politică în urma demascării elementelor dușmănoase din conducerea partidului și aparatului de Stat, acest tovarăș nu trebuie să mai ocupe postul de răspundere pe care-l deține și să semneze documentele mari de Stat alături de Dvoastră care din fragedă tinerețe ați luptat și ați suferit pentru cauza mare a oamenilor muncii, și vă explic de ce :

Îl cunosc pe tov. Belle Petre din anul 1945 dela Județeanua PCR din Arad, ca făcând și eu parte începând cu 1946 din una din celulele de partid ale județenei. Eu consider că acest tov. nu este devotat partidului și clasei muncitoare așa cum vrea să arate. El pe atunci făcând parte din activul județenei, a dat socrului său – din comuna Sepreuş Arad – să administreze moara comunei. Menționez că socrul lui și pe atunci era chiabur – cu tractor și cu mașină de treerat, împreună cu fratele acestuia Pavel zis Dolfuls. Odată cu administrarea acestei mori s-a îmbogățit de pe urma afacerilor dela moară și mai mult, iar tov. Belle deși cunoștea această situație s-a complăcut în a beneficia, a se hrăni și a duce o viață îmbelșugată de pe spatele țăranilor muncitori din acea comună și din jur pe care-i exploata socrul său.

La acest punct, eu îmi pun întrebarea : „Dacă un membru de partid căsătorit cu o fiică de chiabur care a beneficiat și beneficiază din exploatarea oamenilor muncii prin condițiile de trai mai bune, asigurate de socrul său chiabur, poate el să dețină o muncă de așa mare importanță (cheie) în aparatul de Stat și politic, dacă el merită încrederea partidului și poporului muncitor ale căror interese este pus să le apere? ”. După aprecierea mea în urma studierii documentelor de partid și orientării mele politice ca membră a partidului, ca cetățeană devotată tinerii noastre republici, eu cred că nu merită.

A doua cauză pentru care eu cred că nu merită este și faptul că el cu Pătrășcanu în acel timp era bine, ca să mă exprim în felul acesta, Pătrășcanu vizitându-l acasă, când tov. Belle era prefectul județului Arad.

Deasemeni cu a doua serie de oportuniști demascată acum în ultimul timp el era bine. El de Teoharie Georgescu îi trimitea neamurile ca să-i plaseze în muncă exp. fratele lui Teohare și nepotul lui. Aici în București deasemeni tov. Belle se sprijinea pe Teohare Georgescu, lucru constatat de mine într-o discuție avută cu el când lucra la Departamentul pentru Aplicarea Legilor Sfaturilor Populare, când discutând cu el, despre copilul meu care este greu bolnav, tov. Belle mi-a spus : „Dece Nini (soțul meu) nu intervine ca să duceți copilul undeva în străinătate la medici, eu dacă Florea (fratele lui care avea ceva la șira spinării) nu se poate ajuta în țară, imediat merg la «Teo» și-l trimit în străinătate”.

Aceste fapte judecându-le mai adânc, reese că el dela bun început s-a învățit și s-a simțit bine în grupul dușmanilor clasei muncitoare pe care s-a sprijinit și deci nici sentimentele lui nu pot fi mai superioare trăind și alături de fica unui chiabur. Mai mult, soția lui deși este fică de chiabur și fără o activitate politică care să se facă cât de cât simțită (cel puțin când era la Arad), este totuși membră de partid, și pentru ce, numai fiindcă este soția tov. Belle? În anul 1949 când s-au făcut verificările membrilor de partid, cu toată urmărirea unor membrii de partid de a afla ziua și Org. de Bază unde ea va fi verificată, nu am putut afla, verificarea ei a rămas o taină pentru noi.

De simpatia maselor oamenilor cinstiți nu s-au bucurat nici el și nici soția lui. În timp ce era prefect de Arad și-a trimis soția ca muncitoare la Flamura Roșie, cu ce scop anume nu știm, am aflat însă că era blestemată și urâtă de muncitori.

Tov. Belle ca prefect s-a înconjurat de oameni care au fost dați afară din partid la verificare ca având la activul lor fapte murdare – Stoian și Bocior. În acelaș timp a sprijinit pe Cuedan, fostul secretar al Județenei de Partid, care a fost agent de siguranță în timpul dictaturii antonesciene (lucru știut de Belle înainte de verificare), și cu toate acestea la verificare s-a complăcut în a nu scoate nici un cuvânt. În general, i-a plăcut să se înconjoare de oameni care l-au lingușit și lăudat, complăcându-se în situația de a domina și crezându-se întotdeauna ca un om superior și deștept.

Deasemeni soția lui în anul 1947-1948 și-a cumpărat o casă în Arad pe Str. Nicolae Onciu, pe care astăzi nu știu dacă o mai are sau a vândut-o. Oamenii care cunoșteau acest lucru s-au întrebat, din ce bani de unde? Soția lui vara în perioada când se treera grăul mergea la Sepreuș și stătea tot timpul lucrului la batoza ei.

Tovarășe Gheorghiu-Dej, aceste fapte semnalate de mine pot fi verificate pe teren, care vor dovedi că tov. Belle Petre nu îndeplinește condițiile corespunzătoare pentru a i se acorda această funcție înaltă de Stat, ași desfășura activitatea lângă Conducătorul Partidului și Statului Nostru.

Părerea mea personală este că situația este destul de gravă, ținând seama de faptul că a reușit să se strecoare până la acest post și nu m-ar mira dacă constatările Organelor de Partid și de Stat ar dovedi că este un element care subminează interesele și năzuințele poporului muncitor pentru o viață mai bună.

Adresa mea este : Comitetul pentru Învățământul Superior, Str. Spiru Haret Nr. 12, camera 60, telefon – 5.32.59

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în RPR.

Aurora Nini

București, 5.VIII.1952

ANIC, Fond CC al PCR, Secția Cancelarie, dosar 153/1952, ff. 76-77.

26. [1952]. *Scrisoare colectivă semnată de țăranii din comuna Padea, raion Segarcea, adresată lui Petru Groza, prin care cere reducerea cotelor*

Tovarășe Prim Ministru,

Subsemnații locuitori din comuna Padea raion Segarcea regiunea Craiova, respectuos vă aducem la cunoștință prin prezenta cerere următorul cuprins :

Am văzut cu toții în ziarul Scânteia Hotărârea Consiliului de Miniștri, pentru reducerea cotelor și amânarea lor ne-a umplut inimile de bucurie când am văzut această hotărâre luată de cel mai mare român al Republicii Populare Române, votat de popor eșit din inima lui. Că a scăzut pătura de jos de greutatea lovite de secetă și brumă, care a fost anul acesta lovită de natură. Am văzut regiunile aprobate de hotărâre, printre care intră și regiunea Craiova.

Vedem că comuna noastră, Padea și comuna Dranic, pe baza unei comisii raionale de astă vară, că la noi s-a făcut recoltă ne-a lăsat la media de anul trecut, fiind luat greșit fiindcă am fost loviți de aceeași soartă, de secetă și de brumă și n-am avut niciun fel de recoltă. Vindem vitele, lucrurile din casă, de îmbrăcăminte, rămânând goi, ca să ne luăm hrană. O să murim cu copiii cu tot de foame cu zecile de mii. La noi acasă vin zilnic comisii de colectori și de percepatori financiari și ne ia tot ce avem în casă bucate cumpărate pentru hrană. Ne prind păsările de prin curte.

Vă rugăm tovarășe Prim Ministru cu lacrimi în ochi să dați ordin să ia măsuri și ca noi să intrăm în decretul aprobat de Dvs. să fie egal, pentru că că comunele din jurul nostru având humă de pământ, pe moșia noastră sunt scăzuți. Aceste fapte nu sunt umane ca să murim de foame, cea mai aspră pedeapsă dată de natură.

Cu cel mai profund respect
Marin M. Tudosie

Tovarășului Prim Secretar al
Republicii Populare Române

Semnat : Duică Dumitru ; Căpățână Maria ; Albu Nicolae ; Albu Constantin ; Andrei G. Ion ; Cojocar Dumitru ; Dănișor Constantin ; Preda Cârstea ; Ene P. Ion ; Popa Nicolae.

ANIC, Fond CC al PCR, Secția Cancelarie, dosar 140/1952, f. 19.

27. [1952]. *Scrisoare colectivă semnată de țăranii din comuna Florești, raionul Baia de Aramă, adresată lui Gheorghiu-Dej, prin care se plâng de înscrierile forțate în GAC*

Tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej,

Subsemnații locuitori din comuna Florești, raionul Baia de Aramă, regiunea Craiova, Of[iciul]. P[ostal]. Broșteni, cu respect vă rugăm să ne primiți și nouă plângerea care am făcut-o noi la dumneavoastră și vă rugăm ca să luați în considerare această plângere a noastră.

În comuna Florești a luat naștere GAC pe ziua de 26 Octombrie 1952, fiind forțați de către tovarășul Bălănescu dela raionul de Partid Baia de Aramă. Venind în sat, sau mai bine zis în comuna Florești, amenințând pe locuitori cu fel de fel de vorbe murdare, până la urmă amenințând-o și cu Bărăganul, acela care nu se înscrie în GAC îl ia mama dracului sau Bărăganul.

Tov. Popescu, secretarul doi al PMR dela raionul Baia de Aramă, dând ocazie că el este acela Mare (adică el taie și spânzură) ori face ce zice el ori dacă nu să dispară din Florești. Tov. Domnica Dragolă, colectoare la raionul Baia de Aramă, amenință pe muncitori cu diferite vorbe, spunând că i s-a îndeplinit scopul și așa că trebuie să facă cum zice ea.

Furajele care le au oamenii, ea spune că trebuie ca să le dea toate, totul ce să găsește la om acasă. Care, în cartea cu „10 întrebări și 10 răspunsuri” despre GAC nu prevede așa ceva.

Ei au făcut invers, din contră când cetățeanul este pe deplin convins, plus de aceasta trebuia ca să mai lase la om furaje și cereale.

Tovarășul Mogoi, președintele Fr[ontului]. Plugarilor și cu tov. Jianu, tot dela raionul Baia de Aramă, la ridicarea atelajelor dela oameni, sau manifestat cu fel de fel de cuvinte nejuste până la urmă amenințându-i și cu Miliția căci acela om, care nu vrea să dea nimica la GAC merge la Bărăgan. Oamenii nu au bine voit ca să facă GAC pe motivul că ei nu au fost lămurii ce este cu GAC și ce rost are acest GAC. Oamenii plâng pe toate drumurile și spun și comunelor vecine care merg, spun că le-au luat totul și acum au rămas cu ochi în mărăcini. Dacă Dvs. nu rezolvați nimic cu aceasta GAC, noi mai mult distrugem decât să construim pentru ca la ridicarea atelajelor au făcut alarmă în sat parcă era la războiul din 1916, așa plângeau oamenii. Vă rugăm să luați măsuri cu acest GAC care a făcut în halul acesta. Gândiți-vă dv. acești treizeci de colectiviști care mai au și câte trei sau 5-7 copii, gândiți-vă și dv. aceste plângeri unde ar ajunge.

Vă rugăm ca să ne scuzați scrisul pentru că noi nu avem liceul, am făcut și noi cum am știut.

Am scris aceasta cu lacrimi în ochi : Iorgu Dragota ; Gorica Drăghici ; Maria Studor ; Tudor Toma
Bozaru.

ANIC, Fond CC al PCR, Secția Cancelarie, dosar 140/1952, f. 29.

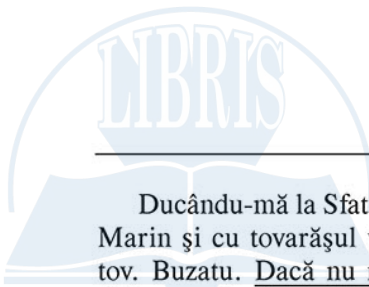
28. [1952]. *Scrisoarea lui Marin Leoveanu adresată lui Gheorghiu-Dej, prin care se plânge de înscrierea forțată în GAC*

Tovarășe Secretar General,

Subsemnatul Marin Leoveanu din comuna Catane Nou, raionul Băilești, regiunea Craiova, vă aduc la cunoștință următoarele :

În luna Septembrie a.c. a venit în curtea mea tovarășul Buzatu dela Comisia CSC¹ Băilești, unde m-a înjurat, mi-a spus că mă leagă și mă trimite la canal, dacă nu trec la colectiv cu tot pământul.

1. Comitetul de Stat pentru Colectări – organism înființat la 6 iulie 1948, aflat în subordinea Comisiei de Stat a Planificării. Stabilea cotele de produse agricole, care urmau să fie predate statului de către fiecare gospodărie țărănească. Pentru amănunte privind înființarea și evoluția acestor structuri, vezi Octavian Roske, „Colectivizarea agriculturii în România, 1949-1962”, *Arhivele Totalitarismului*, an I, nr. 1/1993, pp. 146-168.

Ducându-mă la Sfat să spun cele întâmplate m-am întâlnit în stradă cu tovarășul Burnea Marin și cu tovarășul vice președinte Ștefan I. Catigă unde ne-a spus și Domnilor, tot tov. Buzatu. Dacă nu mă trec la colectiv mă încadrează în rândul chiaburilor și voi fi ridicat ca și ceilalți chiaburi și dus pe Bărăgan sau la canal. Eu atunci i-am spus că nu e păcat de mine, om bătrân, să-mi facă el acest lucru. El mi-a răspuns ca să fie al dracului în sufletul lui care s-a gândit la mine. Că cum a venit tatăl meu cu tot ce a avut în casă, așa să vi și tu. Atunci de frică m-am dus și am luat una cerere, am complectat-o cu terenul de pământ de 4,50 ha. unde am băgat și pământul soției de 3 ha., fără ca ea să fi fost întrebată de cineva. Când ea a auzit că i-a trecut și pământul ei a început scandalul.

Când gospodăria a luat ființă, soția mea a fugit de acasă spunând că ea nu merge și nu-și dă pământul la gospodărie. Văzând tovarășii că ea nu vrea să vie și să-și dea pământul au venit s-o lămurească, zicându-i că dacă nu vrea să meargă în gospodărie tov. Burnea Marin i-a zis că-i dă otravă, iar tov. președinte al Sfatului mi-a zis s-o las că sunt femei destule și pe ea o trimite la Tito.

Cred că aceste vorbe nu trebuiau spuse de un președinte al Sfatului, pe care partidul l-a trimis să lămurească lumea și nu a amenința cu fel de fel de vorbe înspăimântătoare.

Tovarășe Secretar General, întrucât soția mea nu a consimțit și s-a dus și și-a însă-mântat locurile, adică dreptul ei de pământ [de] 3 ha., iar eu am fost chemat noaptea la gospodărie unde am fost înjurat de președinte Nicolaie Băltărețu, Nicolaie Gorgan, Constantin Durlă, deasemeni și tov. Ion Răsteanu m-au înjurat pe stradă, auzind tov. Ion Gârlosu și alte persoane, spunând că sunt reacționar.

În ziua de 29 Octombrie a.c. au venit în curtea casei mele tov. vice președinte al Sfatului, Ștefan I. Cotigă, Nicolae Băltărețu, Florea Păduranu, Anghel Mirea, Gheorghe M. Gheorghe, Savu Petrișor, Dinu Ilie Pintilie, Gh. Ciobanu, care cu abuz de putere punând mâna cu forța mi-au răpit un car, una căruță, una vacă, una grapă, și roțile plugului, ducându-le în gospodărie. Spunându-le să-mi lase carul să duc sfecla și căruța să-mi duc bumbacul, dece îmi răpesc inventarul, tov. Ștefan I. Cotigă s-a pronunțat că aceasta nu este nimic o să vezi și mai multe, care nu le știu ce mă așteaptă, fiindcă acum e timpul lui, că are să mă facă el pe mine să-l pomenesc.

Pe ziua de 1 Noembrie m-am dus la gospodărie ca să-mi iau carul să-mi duc sfecla la gară. Aici am fost înjurat și îmbrâncit și dat afară tot de tov. vice președinte al sfatului, Ștefan I. Cotigă, spunându-mi să ies afară banditule.

Pe ziua de 9 Noembrie m-am dus să-mi iau căruța unde mi-a făgăduit-o că mi-o dau să-mi duc bumbacul la stație, dar am fost îmbrâncit de tov. Burnea Constantin și dat afară, spunându-mi că asta merit. Tovarășe Secretar General, vă aduc la cunoștință că de când gospodăria s-a inaugurat și până astăzi eu traî bun cu soția nu mai am. Nu mai sunt spălat, mâncat și îngrijit la vârsta de 58 de ani să fi despărțit de soție.

Trăiască lupta pentru pace

Marin Loveanu

Trăiască Republica Populară Română

ANIC, Fond CC al PCR, Secția Cancelarie, dosar 140/1952, ff. 27-28.

29. 28 ianuarie 1953. Scrisoarea lui Ștefan Voitec adresată lui Gheorghiu-Dej, prin care solicită acordarea unei audiențe

Iubite tovarășe Gheorghiu-Dej,

Cunoscând sarcinile multiple și de grea răspundere cărora, zi și noapte, le consacri întreaga Dumitale putere de muncă, am stat îndelung pe gânduri până m-am hotărât a răpi câteva clipe timpului Dumitale, atât de prețios.